

PRZEDIMKÓW NA OGÓŁ NIE UŻYWAMY:

1. Przed imionami i nazwiskami

Kate is stupid. – *Kasia jest głupia.*

Tom Nowak works in his father's office. – Tom Nowak pracuje w biurze swojego ojca.

2. Przed nazwami państw, miast i ulic

I live in Poland. – Mieszkam w Polsce.

London is big. – *Londyn jest duży.*

3. Przed nazwami posiłków

I ate breakfast. – *Zjadłem śniadanie.*

What do you usually have for dinner? – Co zazwyczaj jesz na obiad?

4. Przed rzeczownikami abstrakcyjnymi.

Yellow is a nice colour. – *Żółty to ładny kolor.*

Do you understand what love is? – Czy Ty rozumiesz, czym jest miłość?

8. RZECZOWNIKI POLICZALNE I NIEPOLICZALNE

Rzeczowniki policzalne są to rzeczowniki, które można policzyć, występują one w liczbie pojedynczej oraz mnogiej. Na ogół poprzedzają je przedimki „a/an” (l.poj.) lub liczba (l.mn.).

a tree – two trees

a house – five houses

Rzeczowniki niepoliczalne są to rzeczowniki, których nie możemy policzyć, występują one na ogół w liczbie pojedynczej i nie są poprzedzone ani przedimkami ani liczbą.

water – woda

some water – trochę wody

Rzeczowniki niepoliczalne mogą być policzalne, gdy użyjemy przed nimi takich wyrazów jak:

a cup – filiżanka

a jar – słoik

a bottle – butelka

a packet – paczka

a glass – szklanka

np. **a cup of coffee, one glass of water**

9. MUCH, MANY, A LOT OF, LOTS OF

„**Much**” [mʌtʃ] oznacza „dużo” i jest stosowane z rzeczownikami niepoliczalnymi, najczęściej w pytaniach i przeczeniach.

I don't have much work to do. – *Nie mam dużo do zrobienia.*

„**Many**” [ˈmeni] oznacza „dużo” i jest stosowane z rzeczownikami policzalnymi w liczbie mnogiej.

How many apples do you have? – *Ile masz jabłek?*

Wyrażenia „**a lot of**” [ə lɒt ɒv] i „**lots of**” [lɒts ɒv] także oznaczają „dużo” i są stosowane zarówno z rzeczownikami policzalnymi, jak i niepoliczalnymi.

I have a lot of pets. – *Mam dużo zwierząt.*

They have lots of friends. – *Oni mają dużo przyjaciół.*

10. (A) FEW, (A) LITTLE

Chcąc powiedzieć, że czegoś jest niewiele lub mało używamy wyrażenia „**few**” lub „**little**”.

„**Few**” [fju:] używamy w połączeniu z rzeczownikami policzalnymi w liczbie mnogiej,

„**little**” [ˈlɪtl] używamy w połączeniu z rzeczownikami niepoliczalnymi.

She has few books. – *Ona ma niewiele książek.*

I have little money. – *Mam mało pieniędzy.*

Wyrażenia „**a few**”, „**a little**” oznaczają „kilka”, „trochę”. „**A few**” stosujemy z rzeczownikami policzalnymi w liczbie mnogiej, zaś „**a little**” z rzeczownikami niepoliczalnymi.

I have a little time. – *Mam trochę czasu.*

He has a few problems at work. – *On ma kilka problemów w pracy.*

11. SOME, ANY

„**Some**” i „**any**” używamy z rzeczownikami niepoliczalnymi lub policzalnymi w liczbie mnogiej, gdy nie jest określona ilość.

„**Some**” [sʌm] używany w zdaniach twierdzących.

There is some bread in the kitchen. – *W kuchni jest trochę chleba.*

„**Any**” [eni] używamy w przeczeniach oraz w pytaniach.

There aren't any apples on the table. – *Nie ma żadnych jabłek na stole.*

Are there any dogs in your house? – *Czy w twoim domu są jakieś psy?*

12. THERE IS/THERE ARE

Wyrażeń „**there is/ there are**” używamy aby powiedzieć, że coś jest, coś istnieje. Używamy ich w znaczeniu „jest”, „znajduje się”, „istnieje”.

There is one book in my room. – *W moim pokoju jest jedna książka.*

„**There is**” [ðeə(r) ɪz] używany z rzeczownikami policzalnymi oraz niepoliczalnymi w liczbie pojedynczej.

There is a cup of tea on the table. – *Na stole jest filiżanka herbaty.*

„**There are**” [ðeə(r) a:(r)] używamy z rzeczownikami policzalnymi w liczbie mnogiej.

There are two cats in the garden. – *W ogrodzie są dwa koty.*

Przeczenie tworzymy poprzez dodanie „not” do odmienionej formy czasownika „to be”.

There isn't any water in my glass. – *W mojej szklance nie ma wody.*

Pytanie tworzymy poprzez inwersję.

Are there any books on your desk? – *Czy są jakieś książki na twoim biurku?*

13. THIS, THAT, THESE, THOSE

Zaimki wskazujące w języku angielskim dzielimy ze względu na odległość, jaka dzieli nas od wskazywanej osoby/przedmiotu.

„**This**” [ðɪs] wskazuje, że dana osoba lub przedmiot jest blisko mówcy. Używamy w liczbie pojedynczej.

This car is fast. – *Ten samochód jest szybki.*

„**That**” [ðæt] wskazuje, że dana osoba lub przedmiot jest daleko od mówcy. Używamy w liczbie pojedynczej.

That book is interesting. – *Tamta książka jest interesująca.*

„**These**” [ði:z] wskazuje, że dane osoby lub przedmioty są blisko mówcy. Używamy w liczbie mnogiej.

These flowers are beautiful. – *Te kwiaty są piękne.*

„**Those**” [ðəʊz] wskazuje, że dane osoby lub przedmioty są daleko od mówcy. Używamy w liczbie mnogiej.

Those cats are dirty. – *Tamte koty są brudne.*

14. HAVE (GOT)

Aby powiedzieć, że coś posiadamy, używamy czasownika **have/has got**. [hæv/hæz got]
Czasownik ten odmienia się w następujący sposób:

I have (got) = I've (got)	<i>(ja) mam</i>	we have (got) = we've (got)	<i>(my) mamy</i>
you have (got) = you've (got)	<i>(ty) masz</i>	you have (got) = you've got	<i>(wy) macie</i>
he has (got) = he's (got)	<i>(on) ma</i>	they have (got) = they've (got)	<i>(oni) mają</i>
she has (got) = she's (got)	<i>(ona) ma</i>		
it has (got) = it's (got)	<i>(ono) ma</i>		

ZDANIE TWIERDZĄCE

I have got a car. = **I have a car.** – Mam samochód.

I have got a wonderful life. = **I have a wonderful life.** – Mam wspaniałe życie.

PYTANIE

Pytanie z czasownikiem „have got” tworzymy poprzez inwersję.

Have they got a pencil? – Czy oni mają ołówek?

Have you got any money? – Czy masz jakieś pieniądze?

Używając „have”, pytanie tworzymy przez użycie odpowiedniego czasu.

Do we have soap? – Czy mamy mydło?

Did you have a mobile phone when you were a teenager? – Czy miałeś telefon komórkowy, gdy byłeś nastolatkiem?

PRZECZENIE

Przeczenie tworzymy na dwa sposoby, w zależności czy używamy „have got”, czy samego „have”:

Używając „have got”, po „have” wstawiamy „not”.

I have not (haven't) got a dog. – Nie mam psa.

I have not (haven't) got my keys. – Nie mam swoich kluczy.

Używając „have”, przeczenie tworzymy przez użycie odpowiedniego czasu.

I don't have a flat. – Nie mam mieszkania.

I didn't have a room when I arrived. – Nie miałem pokoju, gdy przyjechałem.

15. ZAIMKI DZIERŻAWCZE

my [maɪ]	<i>mój</i>	our [aʊə(r)]	<i>nasz</i>
your [jɔ:(r)]	<i>twój</i>	your [jɔ:(r)]	<i>wasz</i>
his [hɪz]	<i>jego</i>	their [ðeə(r)]	<i>ich</i>
her [hɜ:(r)]	<i>jej</i>		
its [ɪts]	<i>jego, jej (w odniesieniu do zwierząt lub rzeczy)</i>		

Powyższe zaimki dzierżawcze stosujemy, gdy po nich znajduje się rzeczownik.

My car – *mój samochód*

Gdy po zaimku nie ma rzeczownika, stosujemy następujące zaimki:

mine [maɪn]	<i>mój</i>	ours [aʊəz]	<i>nasz</i>
yours [jɔ:z]	<i>twój</i>	yours [jɔ:z]	<i>wasz</i>
his [hɪz]	<i>jego</i>	theirs [ðeəz]	<i>ich</i>
hers [hɜ:z]	<i>jej</i>		
its [ɪts]	<i>jego, jej (w odniesieniu do zwierząt lub rzeczy)</i>		

This car isn't mine. – *Ten samochód nie jest mój.*

Do wyrażenia przynależności możemy użyć również postaci dzierżawczej rzeczowników.

Do rzeczownika w liczbie pojedynczej dodajemy apostrof + s.

Kate's house – *dom Kasi*

father's dog – *pies ojca*

Do rzeczowników w liczbie mnogiej dodajemy sam apostrof.

parents' car – *samochód rodziców*

W języku angielskim do wyrażania przynależności używa się również konstrukcji z „**of**”.

a friend of mine – *mój przyjaciel*

16. ZAIMKI W FUNKCJI DOPEŁNIENIA

me [mi:]	<i>mnie, mi, mną</i>	us [ʌs]	<i>nas, nam, nami</i>
you [ju:]	<i>ciebie, ci, tobie, tobą</i>	you [ju:]	<i>was, wam, wami</i>
him [hɪm]	<i>jego, go, jemu, mu</i>	them [ðəm]	<i>ich, im, nimi, nim</i>
her [hɜ:(r)]	<i>ją, nią, jej, niej</i>		
it [ɪt]	<i>jego, go, jemu, mu, nim</i>		

Can you see them? – *Czy ty ich widzisz?*

17. ZAIMKI ZWROTNE

myself [maɪ'self]

yourself [jɔ:'self]

himself [hɪm'self]

herself [hə'self]

itself [ɪt'self]

ourselves [aʊə'selvz]

yourselves [jɔ:'selvz]

themselves [ðəm'selvz]

Zaimki zwrotne odpowiadają polskiemu „się”, „sobie”.

I have bought myself a car. – *Kupiłem sobie samochód.*

She enjoyed herself at yesterday's party. – *Dobrze się bawiła na wczorajszym przyjęciu.*

Zaimków zwrotnych używamy również w znaczeniu sam, sama, samo, sami, w znaczeniu „samodzielnie”.

I've done it myself. – *Zrobiłem to sam.*

They have built the house themselves. – *Sami zbudowali dom.*

18. ZAIMKI PYTAJĄCE

how? [haʊ]

jak?

where? [weə(r)]

gdzie?

who? [hu:]

kto?

which? [wɪtʃ]

który?

what? [wɒt]

co?

whose? [hu:z]

czyj?

why? [waɪ]

dlaczego?

whom? [hu:m]

kogo?

when? [wen]

kiedy?

Zadając pytanie należy pamiętać o inwersji!

How can I get to the nearest school? – *Jak mogę się dostać do najbliższej szkoły?*

Why did you go there alone? – *Czemu poszłaś tam sama?*

When did they come? – *Kiedy oni przyszli?*

„Who, whom” używamy w odniesieniu do osób, zaś „what, which” do rzeczy i zwierząt.

„Whose” używamy, gdy mówimy o osobach, rzeczach i zwierzętach.

Who is it? – *Kto to?*

What is it? – *Co to?*

Whose car is it? – *Czyj to samochód?*

The house whose roof is red is mine. – *Dom, którego dach jest czerwony, jest mój.*

„Who, whom, which” używa się również w funkcji zaimków względnych.

This is the man whom I met yesterday. – *To jest mężczyzna, którego spotkałem wczoraj.*

This is the book which I read two weeks ago. – *To jest książka, którą przeczytałem dwa tygodnie temu.*

19. ZAIMKI NIEOKREŚLONE (INDEFINITE PRONOUNS)

1. Zaimków „**someone**” (*ktoś*), „**somebody**” (*ktoś*), „**something**” (*coś*) oraz „**somewhere**” (*gdzieś*) używamy w zdaniach twierdzących, zaś zaimki „**anyone**” (*ktokolwiek*), „**anybody**” (*ktokolwiek*), „**anything**” (*cokolwiek*) oraz „**anywhere**” (*gdziekolwiek*) na ogół pojawiają się w zdaniach przeczących oraz w pytaniach.

There is someone at the door. – *Przy drzwiach ktoś jest.*

Has anyone told her the truth? – *Czy ktokolwiek powiedział jej prawdę?*

UWAGA!

Gdy prosimy o coś, co zapewne dostaniemy, w pytaniu wykorzystane zostaną zaimki z prefiksem „some-”.

I'm hungry. Can I get some bread? – *Jestem głodny. Czy mogę dostać trochę chleba?*

Składając oferty w formie pytania również używamy zaimków z prefiksem „some-”.

Would you like something to drink? – *Chciałbyś coś do picia?*

Zaimków z prefiksem „any-” w zdaniach twierdzących używamy w znaczeniu „obojętnie kto, obojętnie jaki, obojętnie gdzie.” W zdaniach przeczących w znaczeniu „nikt, nic, nigdzie.”

Where do you want to go? Anywhere. – *Gdzie chcesz iść? Gdziekolwiek.*

What would you like to eat? Anything. – *Co chciałbyś zjeść? Cokolwiek.*

I haven't eaten anything. – *Nic nie jadłem.*

She didn't meet anyone interesting on holiday. – *Ona nikogo ciekawego nie spotkała na wakacjach.*

UWAGA!

Zaimki nieokreślone występują w liczbie pojedynczej.

Someone is waiting for you. – *Ktoś na ciebie czeka.*

2. Tworząc zdania z zaimkami „**nobody**” (*nikt*), „**no one**” (*nikt*), „**nothing**” (*nic*) i „**nowhere**” (*nigdzie*), nie stosujemy dodatkowego zaprzeczenia.

There is nobody in the class. – *W klasie nikogo nie ma.*

There is nothing left. – *Nic nie zostało.*

3. Zaimki „**everybody**” (*wszyscy*), „**everyone**” (*wszyscy*), „**everything**” (*wszystko*) i „**everywhere**” (*wszędzie*) występują w liczbie pojedynczej.

Everybody wants to love somebody. – *Każdy chce kogoś kochać.*

Is everything clear? – *Czy wszystko jest jasne?*

Everyone was happy. – *Każdy był szczęśliwy.*

20. TRYB ROZKAZUJĄCY

Tryb rozkazujący tworzymy poprzez użycie bezokolicznika bez „to”, pomijając podmiot.

Close the door! – *Zamknij drzwi!*

Przeczenie tworzymy poprzez dodanie „don't”.

Don't open the window! – *Nie otwieraj okna!*

21. CZASOWNIKI MODALNE – CAN, COULD, MUST, SHOULD, MAY, MIGHT

Czasowniki modalne to czasowniki, które we wszystkich osobach mają taką samą formę. Po czasowniku modalnym zawsze występuje inny czasownik w bezokoliczniku. Aby utworzyć pytanie z czasownikiem modalnym stosujemy inwersję.

I can dance. – *Umiem tańczyć.*

Can you play cards? – *Czy umiesz grać w karty?*

CAN [kæn] – *móc, umieć, potrafić*

Can I go out? – *Czy mogę wyjść?*

She can swim. – *Ona umie/potrafi pływać.*

PRZECZENIE

Przeczenie tworzymy przez dodanie „not”. **UWAGA! CAN + NOT** piszemy łącznie

He cannot (can't) read. – *On nie potrafi czytać.*

UWAGA!

Zamiast czasownika modalnego „can” możemy użyć odpowiedniej formy wyrażenia „be able to” (być w stanie, móc), jednak „can” jest powszechniejszy.

She is able to speak French. – *She can speak French.*

„Can” posiada jedynie formę teraźniejszą oraz przeszłą. W innych przypadkach używamy formy „be able to”.

I haven't been able to concentrate recently. („Can” nie posiada formy present perfect).

She might be able to visit me tomorrow. („Can” nie posiada formy bezokolicznika).

COULD [kʊd] – *móc, umieć, potrafić*

Czasownik „could” jest formą przeszłą od czasownika „can”.

She could dance. – *Ona potrafiła tańczyć.*

I could swim when I was five. – *Potrafiłem pływać, kiedy miałem pięć lat.*